

Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

► **B**

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Ιουλίου 1992

για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων

(ΕΕ L 208 της 24.7.1992, σ. 1)

Τροποποιείται από:

	Επίσημη Εφημερίδα		
	αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
► M1 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 535/97 του Συμβουλίου της 17ης Μαρτίου 1997	L 83	3	25.3.1997
► M2 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1068/97 της Επιτροπής της 12ης Ιουνίου 1997	L 156	10	13.6.1997
► M3 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2796/2000 της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 2000	L 324	26	21.12.2000

Τροποποιείται από:

► A1 Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	21	29.8.1994
(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	1	1.1.1995

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Ιουλίου 1992

για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η παραγωγή, η παρασκευή και η διανομή των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων κατέχει σημαντική θέση στην οικονομία της Κοινότητας·

ότι, στα πλαίσια του επαναπροσανατολισμού της κοινής αγροτικής πολιτικής, πρέπει να ευνοηθεί η διαφοροποίηση της γεωργικής παραγωγής ώστε να επιτευχθεί στην αγορά μια καλύτερη ισορροπία μεταξύ της προσφοράς και της ζήτησης· ότι η προώθηση προϊόντων που παρουσιάζουν ορισμένα χαρακτηριστικά μπορεί να αποτελέσει σημαντικό πλεονέκτημα για τον αγροτικό κόσμο, ιδίως στις μειονεκτικές ή απομακρυσμένες περιοχές, εξασφαλίζοντας, αφενός, τη βελτίωση του γεωργικού εισοδήματος και, αφετέρου, την εγκατάσταση του αγροτικού πληθυσμού σ' αυτές τις περιοχές·

ότι, εξάλλου, διαπιστώθηκε, κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, ότι οι καταναλωτές έχουν την τάση να αποδίδουν προτεραιότητα, όσον αφορά τη διατροφή τους, μάλλον στην ποιότητα παρά στην ποσότητα· ότι αυτή η αναζήτηση ιδιότυπων προϊόντων λαμβάνει τη μορφή, μεταξύ άλλων, μιας όλο και μεγαλύτερης ζήτησης γεωργικών προϊόντων ή τροφίμων ορισμένης γεωγραφικής καταγωγής·

ότι, λόγω της πληθώρας των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά και της πολλαπλότητας των πληροφοριών που παρέχονται γι' αυτά, ο καταναλωτής πρέπει, προκειμένου να κάνει καλύτερα την επιλογή του, να διαθέτει σαφείς και σύντομες πληροφορίες που θα τον ενημερώνουν επακριβώς για την καταγωγή του προϊόντος·

ότι τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα υπόκεινται, όσον αφορά την επισήμανσή τους, στους γενικούς κανόνες που θεσπίζονται στην Κοινότητα, και ιδίως βάσει της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων⁽⁴⁾· ότι, δεδομένης της ιδιοτυπίας τους, πρέπει να θεσπιστούν συμπληρωματικές ειδικές διατάξεις για τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα που προέρχονται από μια οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή·

ότι η βούληση να προστατευτούν τα γεωργικά προϊόντα ή τρόφιμα που διακρίνονται από τη γεωγραφική τους καταγωγή, οδήγησε ορισμένα κράτη μέλη στη δημιουργία «ονομασιών ελεγχόμενης προέλευσης»· ότι οι ονομασίες αυτές εξελίχθηκαν προς ικανο-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 30 της 6. 2. 1991, σ. 9 και

ΕΕ αριθ. C 69 της 18. 3. 1991, σ. 15.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 326 της 16. 12. 1991, σ. 35.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 269 της 14. 10. 1991, σ. 62.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 33 της 8. 2. 1979, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/72/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 42 της 15. 2. 1991, σ. 27).

▼B

ποίηση των παραγωγών που επιτυγχάνουν καλύτερα εισοδήματα σε ανταπόδοση της πραγματικής προσπάθειας που καταβάλλουν για την ποιότητα, και προς ικανοποίηση των καταναλωτών που έχουν στη διάθεσή τους ιδιότυπα προϊόντα με εγγυήσεις για τη μέθοδο παρασκευής τους και την καταγωγή τους·

ότι, ωστόσο, οι εθνικές πρακτικές στην εφαρμογή των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων είναι προς το παρόν ανόμοιες· ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί κοινοτική θεώρηση· ότι, πράγματι, ένα πλαίσιο κοινοτικών κανόνων που θα περιλαμβάνει ένα καθεστώς προστασίας, θα επιτρέψει στις γεωγραφικές ενδείξεις και στις ονομασίες προέλευσης να αναπτυχθούν λόγω του ότι το πλαίσιο αυτό θα εγγυάται, με μια πιο ενιαία θεώρηση, ίσους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των παραγωγών προϊόντων που δικαιούνται αυτών των ενδείξεων, και θα οδηγήσει σε μεγαλύτερη αξιοπιστία αυτών των προϊόντων στα μάτια των καταναλωτών·

ότι οι σχεδιαζόμενες ρυθμίσεις πρέπει να εφαρμοστούν υπό την επιφύλαξη της ήδη ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας για τα κρασιά και τα οινοπνευματώδη ποτά η οποία επιδιώκει τη θέσπιση υψηλότερου επιπέδου προστασίας·

ότι το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού περιορίζεται σε ορισμένα γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα τα χαρακτηριστικά των οποίων συνδέονται με τη γεωγραφική τους καταγωγή· ότι, ωστόσο, αυτό το πεδίο εφαρμογής θα μπορούσε, ενδεχομένως, να διευρυνθεί εν ανάγκη σε άλλα προϊόντα ή τρόφιμα·

ότι, λαμβάνοντας υπόψη τις υπάρχουσες πρακτικές, πρέπει να οριστούν δύο διαφορετικά επίπεδα γεωγραφικής αναφοράς, δηλαδή, οι προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις και οι προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης·

ότι ένα γεωργικό προϊόν ή ένα τρόφιμο που δικαιούται αυτής της ένδειξης πρέπει να ανταποκρίνεται σε ορισμένους όρους που απαριθμούνται σε προδιαγραφές·

ότι, για να δικαιούνται προστασίας σε κάθε μέλος, οι γεωγραφικές ενδείξεις και οι ονομασίες προέλευσης πρέπει να καταχωρούνται στο κοινοτικό επίπεδο· ότι η καταχώρηση σ' ένα μητρώο επιτρέπει προσέτι να εξασφαλίζεται η ενημέρωση των επαγγελματιών και των καταναλωτών·

ότι η διαδικασία καταχώρησης πρέπει να επιτρέπει σε κάθε πρόσωπο που είναι ατομικά και άμεσα ενδιαφερόμενο να μπορεί να ασκεί τα δικαιώματά του, κοινοποιώντας την ένστασή του διά του κράτους μέλους στην Επιτροπή·

ότι πρέπει να εφαρμόζονται διαδικασίες που να επιτρέπουν, μετά την καταχώρηση, είτε την προσαρμογή των προδιαγραφών, λόγω ιδίως της εξέλιξης των τεχνολογικών γνώσεων, είτε την απόσυρση από το μητρώο της γεωγραφικής ένδειξης ή της ονομασίας προέλευσης ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου εφόσον το εν λόγω προϊόν ή το τρόφιμο αυτό δεν συμφωνεί πλέον με τις προδιαγραφές για τις οποίες επέτυχε τη γεωγραφική ένδειξη ή την ονομασία προέλευσης·

ότι πρέπει να καταστούν δυνατές οι συναλλαγές με τις τρίτες χώρες που δύνανται να παρέχουν ισοδύναμες εγγυήσεις όσον αφορά τη χορήγηση και τον έλεγχο των γεωγραφικών ενδείξεων ή των ονομασιών προέλευσης που χορηγούνται στο έδαφός τους·

ότι πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία για την καθιέρωση στενής συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών και της Επιτροπής, στα πλαίσια επιτροπής κανονιστικού χαρακτήρα που θα δημιουργηθεί για τον σκοπό αυτό,

▼B

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους κανόνες προστασίας των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων των προοριζομένων για ανθρώπινη κατανάλωση γεωργικών προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα II της συνθήκης και των τροφίμων που αναφέρονται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού, καθώς και των γεωργικών προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

Εντούτοις, ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται για τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα ούτε για τα οινοπνευματώδη ποτά.

▼M1

Τα παραρτήματα I και II μπορούν να τροποποιηθούν, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 15.

▼B

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη άλλων ειδικών κοινοτικών διατάξεων.

3. Η οδηγία 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για την καθιέρωση διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών⁽¹⁾ δεν εφαρμόζεται στις ονομασίες προέλευσης, ούτε στις γεωγραφικές ενδείξεις που αποτελούν αντικείμενο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

1. Η κοινοτική προστασία των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων επιτυγχάνεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

α) «*ονομασία προέλευσης*»: το όνομα μιας περιοχής, ενός συγκεκριμένου τόπου ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μιας χώρας, το οποίο χρησιμοποιείται στην περιγραφή ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου:

— που κατάγεται από αυτή την περιοχή, το συγκεκριμένο τόπο ή τη χώρα αυτή
και

— του οποίου η ποιότητα ή τα χαρακτηριστικά οφείλονται κυρίως ή αποκλειστικά στο γεωγραφικό περιβάλλον που περιλαμβάνει τους φυσικούς και ανθρώπινους παράγοντες, και του οποίου η παραγωγή, η μεταποίηση και η επεξεργασία λαμβάνουν χώρα στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή·

β) «*γεωγραφική ένδειξη*»: το όνομα μιας περιοχής, ενός συγκεκριμένου τόπου ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μιας χώρας, το οποίο χρησιμοποιείται στην περιγραφή ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου:

— που κατάγεται από την περιοχή αυτή, το συγκεκριμένο τόπο ή τη χώρα αυτή

— και

— του οποίου μια συγκεκριμένη ποιότητα, η φήμη ή άλλο χαρακτηριστικό μπορούν να αποδοθούν στη γεωγραφική αυτή καταγωγή και του οποίου η παραγωγή ή/και η μεταποίηση ή/και η επεξεργασία πραγματοποιούνται στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή.

3. Θεωρούνται ωσαύτως ως ονομασίες προέλευσης, ορισμένες παραδοσιακές, γεωγραφικές ή μη, ονομασίες, που περιγράφουν

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 90/230/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 128 της 18. 5. 1990, σ. 15).

▼B

γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο καταγωγής μιας περιοχής ή ενός συγκεκριμένου τόπου και το οποίο πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 στοιχείο α) δεύτερη περίπτωση.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 στοιχείο α), εξομοιώνονται προς ονομασίες προέλευσης ορισμένες γεωγραφικές ενδείξεις των οποίων οι πρώτες ύλες των σχετικών προϊόντων προέρχονται από γεωγραφική περιοχή, ευρύτερη ή διαφορετική από την περιοχή μεταποίησης, εφόσον:

- η περιοχή παραγωγής της πρώτης ύλης είναι οριοθετημένη και
- υπάρχουν ειδικοί όροι παραγωγής των πρώτων υλών και
- υπάρχει σύστημα ελέγχου που εξασφαλίζει την τήρηση των όρων αυτών.

5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 4, δεν θεωρούνται ως πρώτες ύλες παρά μόνο τα ζώα ζώα, τα κρέατα και το γάλα. Η χρησιμοποίηση άλλων πρώτων υλών μπορεί να επιτραπεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15.

6. Για να δικαιούνται της παρέκκλισης της παραγράφου 4, οι σχετικές ονομασίες πρέπει να αναγνωρισθούν ή να έχουν ήδη αναγνωρισθεί ως ονομασίες προέλευσης που δικαιούνται εθνικής προστασίας από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, ή, εάν δεν υπάρχει τέτοιο καθεστώς, να έχουν αποδεδειγμένα παραδοσιακό χαρακτήρα καθώς και να είναι πασίγνωστες και εξαιρετικής φήμης ονομασίες.

7. Προκειμένου να υπαχθούν στην παρέκκλιση της παραγράφου 4, οι αιτήσεις καταχώρησης πρέπει να υποβληθούν εντός προθεσμίας δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού. Για την Αυστρία, τη Φινλανδία και τη Σουηδία, η ανωτέρω προθεσμία τρέχει από την ημερομηνία προσχώρησής τους.

Άρθρο 3

1. Οι ονομασίες που έχουν καταστεί κοινές δεν καταχωρούνται.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «ονομασία που έχει καταστεί κοινή» νοείται το όνομα ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου το οποίο, αν και αναφέρεται στον τόπο ή την περιοχή όπου το εν λόγω γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο έχει παραχθεί αρχικά ή εμπορευθεί, έχει πλέον καταστεί κοινό όνομα ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου.

Για να διαπιστωθεί αν ένα όνομα έχει καταστεί κοινό, λαμβάνονται υπόψη όλοι οι παράγοντες, και ιδίως:

- η υφιστάμενη κατάσταση στο κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται το όνομα και στις περιοχές κατανάλωσης,
- η κατάσταση που επικρατεί σε άλλα κράτη μέλη,
- η οικεία, εθνική ή κοινοτική, νομοθεσία.

Εάν, κατά την εφαρμογή της διαδικασίας των άρθρων 6 και 7, μια αίτηση καταχώρησης απορρίπτεται διότι μια ονομασία έχει καταστεί κοινή, η Επιτροπή δημοσιεύει την απόφαση αυτή στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

2. Ένα όνομα δεν μπορεί να καταχωρηθεί ως ονομασία προέλευσης ή ως γεωγραφική ένδειξη όταν συγκρούεται με το όνομα φυτικής ποικιλίας ή ζωικής φυλής και μπορεί, ως εκ τούτου, να παραπλανήσει το κοινό ως προς την πραγματική καταγωγή του προϊόντος.

3. Πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία βάσει πρότασης της Επιτροπής, καταρτίζει και δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* έναν μη διεξοδικό, ενδεικτικό κατάλογο των ονομασιών των γεωργικών προϊόντων ή τροφίμων τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και θεωρούνται, σύμφωνα με την παράγραφο 1, ότι έχουν

▼B

καταστεί κοινές και ως εκ τούτου δεν μπορούν να καταχωρηθούν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 4

1. Για να δικαιούται προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης (ΠΟΠ) ή προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης (ΠΓΕ) ένα γεωργικό προϊόν ή ένα τρόφιμο πρέπει να ανταποκρίνεται σε προδιαγραφές.
2. Οι προδιαγραφές περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:
  - α) το όνομα του γεωργικού προϊόντος ή του τροφίμου, καθώς και την ονομασία προέλευσης ή τη γεωγραφική ένδειξη·
  - β) την περιγραφή του γεωργικού προϊόντος ή του τροφίμου, που περιλαμβάνει, ενδεχομένως, τις πρώτες ύλες και τα κυριότερα φυσικά, χημικά, μικροβιολογικά ή/και οργανοληπτικά χαρακτηριστικά του γεωργικού προϊόντος ή του τροφίμου·
  - γ) τη γεωγραφική οριοθέτηση και, ενδεχομένως, τα στοιχεία που καταδεικνύουν την τήρηση των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 4·
  - δ) τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το γεωργικό προϊόν ή το τρόφιμο κατάγεται από τη γεωγραφική περιοχή, κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β), κατά περίπτωση·
  - ε) την περιγραφή της μεθόδου παραγωγής του γεωργικού προϊόντος ή του τροφίμου και, ενδεχομένως, τις τοπικές, θεμιτές και συνήθεις μεθόδους·
- στ) τα στοιχεία που αποδεικνύουν το δεσμό με το γεωγραφικό περιβάλλον ή με τη γεωγραφική καταγωγή κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β), κατά περίπτωση·
- ζ) τα σχετικά στοιχεία του ή των δομών ελέγχου που προβλέπονται στο άρθρο 10·
- η) τα ειδικά στοιχεία της επισήμανσης που συνδέονται με την ένδειξη «ΠΟΠ» ή «ΠΓΕ», κατά περίπτωση, ή τις ισοδύναμες εθνικές παραδοσιακές ενδείξεις·
- θ) τις τυχόν προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται δυνάμει των κοινοτικών ή/και εθνικών διατάξεων.

Άρθρο 5

1. Αίτηση καταχώρησης μπορεί να υποβάλλει μόνο μία ομάδα ή, υπό ορισμένες προϋποθέσεις που θα καθοριστούν με τη διαδικασία του άρθρου 15, ένα νομικό ή φυσικό πρόσωπο.
Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «ομάδα» νοείται, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή ή σύνθεση, κάθε οργάνωση παραγωγών ή/και μεταποιητών τους οποίους αφορά το ίδιο γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο. Στην ομάδα μπορούν να συμμετέχουν και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη.
2. Μια ομάδα, ή ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δεν μπορεί να υποβάλλει αίτηση καταχώρησης παρά μόνο για τα γεωργικά προϊόντα ή τρόφιμα που παράγει ή επιτυγχάνει κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) ή β).
3. Η αίτηση καταχώρησης περιλαμβάνει ιδίως τις προδιαγραφές που αναφέρονται στο άρθρο 4.
4. Η αίτηση καταχώρησης απευθύνεται στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η γεωγραφική περιοχή.
5. Το κράτος μέλος ελέγχει εάν η αίτηση είναι αιτιολογημένη και τη διαβιβάζει στην Επιτροπή μαζί με τις προδιαγραφές που αναφέρονται στο άρθρο 4 και τα λοιπά έγγραφα βάσει των οποίων έλαβε τη σχετική απόφαση, εάν κρίνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού.

▼ **M1**

Το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί στο εθνικό επίπεδο να χορηγήσει στη διαβιβαζόμενη ονομασία προστασία κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού καθώς και, ενδεχομένως, περίοδο προσαρμογής μόνον προσωρινά από την ημερομηνία διαβίβασης· τα αυτά μπορούν να χορηγηθούν προσωρινά υπό τις ίδιες συνθήκες και στο πλαίσιο αίτησης τροποποίησης της συγγραφής υποχρεώσεων.

Η προσωρινή εθνική προστασία τερματίζεται από την ημερομηνία κατά την οποία λαμβάνεται απόφαση καταχώρησης δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Κατά τη λήψη της απόφασης, μπορεί να καθοριστεί περίοδος προσαρμογής έως πέντε ετών υπό τον όρο ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις εμπορεύονται νομίμως τα εν λόγω προϊόντα, με συνεχή χρησιμοποίηση των ονομασιών τουλάχιστον πέντε έτη πριν τη δημοσίευση που προβλέπει το άρθρο 6 παράγραφος 2.

Οι συνέπειες μιας παρόμοιας εθνικής προστασίας, αν η ονομασία δεν καταχωρηθεί κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, αποτελούν αποκλειστική ευθύνη του οικείου κράτους μέλους.

Τα μέτρα που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη δυνάμει του δευτέρου εδαφίου παράγουν αποτελέσματα μόνον στο εθνικό επίπεδο και δεν επηρεάζουν τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

▼ **B**

Εάν η αίτηση αφορά ονομασία που προσδιορίζει επίσης μια γεωγραφική περιοχή άλλου κράτους μέλους, ζητείται η γνώμη αυτού του κράτους μέλους πριν ληφθεί οποιαδήποτε απόφαση.

6. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την τήρηση του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 6

1. Εντός προθεσμίας έξι μηνών, η Επιτροπή ελέγχει, με εξέταση κατά τους τύπους, εάν η αίτηση καταχώρησης περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 4.

Η Επιτροπή ενημερώνει για τα πορίσματά της το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

2. Εάν, βάσει της παραγράφου 1, η Επιτροπή συμπεράνει ότι η ονομασία πληροί τις προϋποθέσεις προστασίας, δημοσιεύει στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το όνομα και τη διεύθυνση του αιτούντος, το όνομα του προϊόντος, τα κυριότερα στοιχεία της αίτησης, τις αναφορές στις εθνικές διατάξεις που διέπουν την επεξεργασία, την παραγωγή ή την παρασκευή του και, εν ανάγκη, το σκεπτικό στο οποίο βασίστηκαν τα συμπεράσματά της.

3. Εάν δεν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή καμία ένσταση σύμφωνα με το άρθρο 7, η ονομασία καταχωρείται σε μητρώο που τηρεί η Επιτροπή με τίτλο «Μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων» το οποίο περιέχει τα ονόματα των ομάδων και των ενδιαφερομένων οργανισμών ελέγχου.

4. Η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*:

- τις ονομασίες που καταχωρούνται στο μητρώο,
- τις τροποποιήσεις του μητρώου σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 11.

5. Εάν, με βάση την εξέταση που προβλέπεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή συμπεράνει ότι η ονομασία δεν πληροί τους όρους προστασίας, αποφασίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 15, να μην πραγματοποιήσει τη δημοσίευση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Πριν από τις δημοσιεύσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 4 και την καταχώρηση που προβλέπεται στην παράγραφο 3, η

▼B

Επιτροπή μπορεί να ζητά τη γνώμη της επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 15.

Άρθρο 7

1. Εντός προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία της δημοσίευσης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβάλλει ένσταση κατά της κατακύρωσης.

2. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μεριμνούν ώστε κάθε πρόσωπο που μπορεί να αποδείξει έννομο οικονομικό συμφέρον να έχει τη δυνατότητα να λάβει γνώση της αίτησης. Επιπλέον, σύμφωνα με την κατάσταση που επικρατεί σ' αυτά, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν την πρόσβαση και άλλων ενδιαφερομένων που έχουν έννομο συμφέρον.

3. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να προβάλλει ένσταση για την καταχώρηση αποστέλλοντας δήλωση δεόντως αιτιολογημένη στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ή είναι εγκατεστημένο. Η αρμόδια αρχή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να ληφθούν υπόψη οι εν λόγω παρατηρήσεις ή η προβληθείσα ένσταση εντός των τασσομένων προθεσμιών.

4. Για να είναι παραδεκτή, η ένσταση πρέπει:

— είτε να αποδεικνύει ότι δεν πληρούνται οι όροι που αναφέρονται στο άρθρο 2,

▼M1

— είτε να αποδεικνύει ότι η καταχώρηση προτεινόμενης ονομασίας θίγει την ύπαρξη μιας εξ ολοκλήρου ή εν μέρει ομώνυμης ονομασίας ή σήματος ή την ύπαρξη προϊόντων τα οποία διατίθενται νομίμως στην αγορά κατά την τελευταία πενταετία πριν τη δημοσίευση που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2.

▼B

— είτε να προσδιορίζει τα στοιχεία από τα οποία προκύπτει ο κοινός χαρακτήρας του ονόματος του οποίου ζητείται η καταχώρηση.

5. Όταν μια ένσταση είναι παραδεκτή κατά την έννοια της παραγράφου 4, η Επιτροπή καλεί τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να επιδιώξουν την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ τους, σύμφωνα με τις εσωτερικές τους διαδικασίες, εντός προθεσμίας τριών μηνών:

α) εάν επιτευχθεί η συμφωνία αυτή, τα εν λόγω κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή όλα τα στοιχεία που επέτρεψαν την επίτευξη της εν λόγω συμφωνίας καθώς και τη γνώμη του αιτούντος και του ενισταμένου. Εάν δεν τροποποιήθηκαν τα στοιχεία που υποβλήθηκαν δυνάμει του άρθρου 5, η Επιτροπή ενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4. Στην αντίθετη περίπτωση, η Επιτροπή κινεί εκ νέου τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 7·

β) εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία, η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 15, λαμβάνοντας υπόψη τις θεμιτές και παραδοσιακές χρήσεις και τους πράγματι υφιστάμενους κινδύνους σύγχυσης. Εάν αποφασιστεί να γίνει η καταχώρηση, η Επιτροπή προβαίνει στη δημοσίευση σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4.

Άρθρο 8

Οι ενδείξεις «ΠΟΠ», «ΠΓΕ» ή οι ισοδύναμες παραδοσιακές εθνικές ενδείξεις δεν μπορούν να αναγράφονται παρά μόνον στα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα που συμφωνούν με τον παρόντα κανονισμό.

▼B

Άρθρο 9

Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει την τροποποίηση των προδιαγραφών ιδίως για να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη των επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων ή για να γίνει νέα γεωγραφική οριοθέτηση της περιοχής.

Η διαδικασία του άρθρου 6 εφαρμόζεται *mutatis mutandis*.

Ωστόσο, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15, να μην εφαρμόσει τη διαδικασία του άρθρου 6, όταν πρόκειται για ήσσονος σημασίας τροποποίηση.

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, το αργότερο έξι μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, να έχουν συσταθεί δομές ελέγχου, σκοπός των οποίων θα είναι να εξασφαλίζουν ότι τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα που φέρουν προστατευόμενη ονομασία ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των προδιαγραφών. Για την Αυστρία, τη Φινλανδία και τη Σουηδία, η ανωτέρω προθεσμία τρέχει από την ημερομηνία προσχώρησής τους.

2. Η δομή ελέγχου μπορεί να περιλαμβάνει μία ή περισσότερες οριζόμενες υπηρεσίες ελέγχου ή/και ιδιωτικούς οργανισμούς εγκεκριμένους για το σκοπό αυτό από το κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τους καταλόγους των υπηρεσιών ή/και των οργανισμών που έχουν εγκριθεί καθώς και τις σχετικές αρμοδιότητές τους. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις πληροφορίες αυτές στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

3. Οι οριζόμενες υπηρεσίες ελέγχου ή/και οι ιδιωτικοί οργανισμοί πρέπει να παρέχουν, αφενός, επαρκείς εγγυήσεις αντικειμενικότητας και αμεροληψίας έναντι κάθε ελεγχόμενου παραγωγού ή μεταποιητή και, αφετέρου, να διαθέτουν μόνιμα τους εμπειρογνώμονες και τα απαραίτητα μέσα για τη διασφάλιση των ελέγχων των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων, τα οποία φέρουν προστατευόμενη ονομασία.

Εάν μια δομή ελέγχου αναθέτει τη διενέργεια ορισμένων ελέγχων σε τρίτο οργανισμό, ο οργανισμός αυτός πρέπει να παρέχει τις ίδιες εγγυήσεις. Στην περίπτωση αυτή, οι οριζόμενες υπηρεσίες ελέγχου ή/και οι εγκεκριμένοι ιδιωτικοί οργανισμοί παραμένουν, ωστόσο, υπεύθυνοι έναντι του κράτους μέλους για όλους τους ελέγχους.

Από την 1η Ιανουαρίου 1998, προκειμένου να εγκριθούν από ένα κράτος μέλος για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, οι οργανισμοί πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο πρότυπο EN 45011 της 26ης Ιουνίου 1989.

4. Εάν οι οριζόμενες υπηρεσίες ελέγχου ή/και οι ιδιωτικοί οργανισμοί κράτους μέλους διαπιστώνουν ότι ένα γεωργικό προϊόν ή ένα τρόφιμο που φέρει προστατευόμενη ονομασία καταγωγής αυτού του κράτους μέλους δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των προδιαγραφών, λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσουν την τήρηση του παρόντος κανονισμού. Ενημερώνουν το κράτος μέλος για τα μέτρα που έλαβαν κατά τη διενέργεια των ελέγχων τους. Όλες οι λαμβανόμενες αποφάσεις πρέπει να κοινοποιούνται στα ενδιαφερόμενα μέρη.

5. Ένα κράτος μέλος πρέπει να ανακαλεί την έγκριση ενός οργανισμού ελέγχου εάν δεν πληρούνται πλέον οι όροι των παραγράφων 2 και 3. Ενημερώνει δε σχετικά την Επιτροπή, η οποία δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αναθεωρημένο κατάλογο των εγκεκριμένων οργανισμών.

6. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλιστεί η πρόσβαση στο σύστημα ελέγχου των παραγωγών που τηρούν τον παρόντα κανονισμό.

▼B

7. Οι δαπάνες των ελέγχων που προβλέπει ο παρών κανονισμός βαρύνουν τους παραγωγούς που χρησιμοποιούν την προστατευόμενη ονομασία.

Άρθρο 11

1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να ισχυρισθεί ότι έπαυσε να πληρούται ένας όρος των προδιαγραφών ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου που δικαιούται προστατευόμενης ονομασίας.

2. Το κράτος μέλος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 γνωστοποιεί αυτές τις παρατηρήσεις του στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εξετάζει την αναφορά και ενημερώνει το άλλο κράτος μέλος για τα πορίσματά του και για τα μέτρα που έλαβε.

3. Σε περίπτωση που οι παρατυπίες επαναλαμβάνονται και τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία, πρέπει να υποβάλλεται στην Επιτροπή δεόντως αιτιολογημένη αίτηση.

4. Η Επιτροπή εξετάζει την αναφορά ζητώντας τη γνώμη των ενδιαφερόμενων κρατών μελών. Ενδεχομένως, αφού ζητήσει τη γνώμη της επιτροπής του άρθρου 15, η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα. Μεταξύ αυτών μπορεί να περιλαμβάνεται η ακύρωση της καταχώρησης.

Άρθρο 12

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων διεθνών συμφωνιών, ο παρών κανονισμός μπορεί να εφαρμόζεται στα γεωργικά προϊόντα ή στα τρόφιμα προέλευσης τρίτης χώρας, εφόσον:

- η τρίτη χώρα είναι σε θέση να παράσχει εγγυήσεις πανομοιότυπες ή ισοδύναμες προς αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 4,
- η τρίτη χώρα διαθέτει σύστημα ελέγχου ισοδύναμο προς το σύστημα που αναφέρεται στο άρθρο 10,
- η τρίτη χώρα είναι διατεθειμένη να παράσχει προστασία ισοδύναμη με αυτή που υπάρχει στην Κοινότητα στα αντίστοιχα γεωργικά προϊόντα ή τρόφιμα που προέρχονται από την Κοινότητα.

2. Εάν η προστατευόμενη ονομασία μιας τρίτης χώρας είναι ομώνυμη με μια κοινοτική προστατευόμενη ονομασία, η καταχώρηση πραγματοποιείται αφού ληφθούν δεόντως υπόψη οι τοπικές και παραδοσιακές χρήσεις και οι πραγματικοί κίνδυνοι σύγχυσης.

Η χρήση αυτής της μορφής ονομασιών δεν επιτρέπεται παρά μόνον εάν η χώρα καταγωγής του προϊόντος αναγράφεται στην ετικέτα ευκρινώς και προφανώς.

Άρθρο 13

1. Οι καταχωρημένες ονομασίες προέλευσης προστατεύονται από:

- α) οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση εμπορική χρήση μιας καταχωρημένης ονομασίας για προϊόντα που δεν καλύπτονται από την καταχώρηση, εφόσον τα προϊόντα αυτά είναι συγκρίσιμα με τα προϊόντα που έχουν καταχωρηθεί με την ονομασία αυτή ή εφόσον η χρήση αυτή αποτελεί εκμετάλλευση της φήμης της προστατευόμενης ονομασίας·
- β) κάθε αντιποίηση, απομίμηση ή υπαινιγμό, ακόμη και αν αναφέρεται η πραγματική καταγωγή του προϊόντος ή εάν η προστατευόμενη ονομασία χρησιμοποιείται σε μετάφραση ή συνοδεύεται από εκφράσεις όπως: «είδος», «τύπος», «μέθοδος», «τρόπος», «απομίμηση» ή παρόμοιες·
- γ) οποιαδήποτε άλλη ψευδή ή απατηλή ένδειξη τόσο όσον αφορά την προέλευση, την καταγωγή, τη φύση ή τις ουσιαστικές

▼B

ιδιότητες του προϊόντος, αναγραφόμενη στη συσκευασία ή το περιτύλιγμα, στο διαφημιστικό υλικό ή σε έγγραφα που αφορούν το συγκεκριμένο προϊόν, καθώς και τη χρησιμοποίηση για τη συσκευασία του προϊόντος δοχείου που μπορεί να οδηγήσει σε εσφαλμένη εντύπωση ως προς την καταγωγή του.

δ) οποιαδήποτε άλλη πρακτική ικανή να παραπλανήσει το κοινό όσον αφορά την πραγματική καταγωγή του προϊόντος.

Όταν μια καταχωρημένη ονομασία περιέχει την ονομασία ενός γεωργικού προϊόντος ή τροφίμου που θεωρείται κοινή, η χρήση αυτής της κοινής ονομασίας για το συγκεκριμένο γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο δεν θεωρείται ότι αντιτίθεται στα στοιχεία α) ή β) του πρώτου εδαφίου.

▼M1

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 στοιχεία α) και β), τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρήσουν εθνικά μέτρα που επιτρέπουν τη χρησιμοποίηση των ονομασιών που έχουν καταχωρηθεί δυνάμει του άρθρου 17, για μια πενταετία, κατ' ανώτατο όριο, από την ημερομηνία δημοσίευσης της καταχώρισης, εφόσον:

- τα προϊόντα είχαν διατεθεί νομίμως με τις ονομασίες αυτές στο εμπόριο επί πενταετία τουλάχιστον, προ της δημοσίευσης του παρόντος κανονισμού,
- οι επιχειρήσεις εμπορεύονται νομίμως τα εν λόγω προϊόντα με συνεχή χρησιμοποίηση των ονομασιών κατά την περίοδο που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο,
- από τη σήμανση προκύπτει σαφώς η πραγματική καταγωγή του προϊόντος.

Εντούτοις, η παρέκκλιση αυτή δεν μπορεί να οδηγήσει στην ελεύθερη εμπορία των προϊόντων στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο οι ονομασίες αυτές έχουν απαγορευθεί.

▼B

3. Οι προστατευόμενες ονομασίες δεν μπορούν να μεταπέσουν σε κοινές.

▼M1

4. Όσον αφορά τις ονομασίες των οποίων ζητείται η καταχώρηση δυνάμει του άρθρου 5, μπορεί να καθοριστεί μεταβατική περίοδος πέντε ετών κατ' ανώτατο όριο, στο πλαίσιο του άρθρου 7 παράγραφος 5 στοιχείο β), μόνο στην περίπτωση που γίνει παραδεκτή ένσταση με το αιτιολογικό ότι η καταχώρηση προτεινόμενης ονομασίας θα έθιγε την ύπαρξη μιας εξ ολοκλήρου ή εν μέρει ομώνυμης ονομασίας ή την ύπαρξη προϊόντων τα οποία διατίθενται νομίμως στην αγορά κατά την τελευταία τουλάχιστον πενταετία πριν τη δημοσίευση που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2.

Η εν λόγω μεταβατική περίοδος μπορεί να προβλεφθεί μόνον εφόσον οι επιχειρήσεις εμπορεύονται νομίμως τα εν λόγω προϊόντα, με συνεχή χρησιμοποίηση των ονομασιών τουλάχιστον πέντε έτη πριν από τη δημοσίευση που προβλέπει το άρθρο 6 παράγραφος 2.

▼B*Άρθρο 14*

1. Όταν μια ονομασία προέλευσης ή μια γεωγραφική ένδειξη καταχωρείται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, η αίτηση καταχώρισης σήματος που αντιστοιχεί σε μία από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 13 και αφορά τον ίδιο τύπο προϊόντος απορρίπτεται, εφόσον η αίτηση καταχώρισης του σήματος υποβάλλεται μετά την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2.

Τα σήματα που καταχωρούνται κατά παράβαση του πρώτου εδαφίου ακυρώνονται.

▼B

Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται επίσης όταν η αίτηση καταχώρησης ενός σήματος έχει κατατεθεί πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης της αίτησης καταχώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, εφόσον η δημοσίευση αυτή γίνεται πριν από την καταχώρηση του σήματος.

2. Τηρουμένης της κοινοτικής νομοθεσίας, η χρήση σήματος το οποίο αντιστοιχεί σε μία από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 13, που έχει καλοπίστως καταχωρηθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης καταχώρησης της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης, μπορεί να συνεχιστεί παρά την καταχώρηση μιας ονομασίας προέλευσης ή μιας γεωγραφικής ένδειξης, εάν δεν διαπιστωθεί ότι το εν λόγω σήμα θίγεται από τους λόγους ακυρότητας ή έκπτωσης που προβλέπονται αντίστοιχα από το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και ζ) και το άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων⁽¹⁾.

3. Μια ονομασία προέλευσης ή μια γεωγραφική ένδειξη δεν καταχωρείται όταν, λαμβανομένης υπόψη της φήμης ενός σήματος, του γεγονότος ότι είναι ευρύτατα γνωστό και της διάρκειας χρησιμοποίησής του, η καταχώρηση θα μπορούσε να παραπλανήσει τον καταναλωτή όσον αφορά την πραγματική ταυτότητα του προϊόντος.

Άρθρο 15

Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν, μετά την παρέλευση προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης στο Συμβούλιο, το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 16

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 15.

Άρθρο 17

1. Εντός προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 40 της 11. 12. 1989, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 92/10/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 6 της 11. 1. 1992, σ. 35).

▼B

στην Επιτροπή ποιες από τις νομίμως προστατευόμενες ονομασίες τους ή, στα κράτη μέλη που δεν υπάρχει σύστημα προστασίας, ποιες από τις ονομασίες που έχουν καθιερωθεί με τη χρήση, επιθυμούν να καταχωρήσουν δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Για την Αυστρία, τη Φινλανδία και τη Σουηδία, η ανωτέρω προθεσμία τρέχει από την ημερομηνία προσχώρησής τους.

2. Η Επιτροπή καταχωρεί, με τη διαδικασία του άρθρου 15, τις ονομασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 οι οποίες συμφωνούν με τα άρθρα 2 και 4. Το άρθρο 7 δεν εφαρμόζεται. Ωστόσο, οι κοινές ονομασίες δεν καταχωρούνται.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν την εθνική προστασία των ονομασιών που ανακοινώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 μέχρι την ημερομηνία που θα ληφθεί απόφαση για την καταχώρηση.

Άρθρο 18

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Τρόφιμα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1

- Μύρα
- Φυσικά μεταλλικά νερά και νερά πηγών
- Ποτά με βάση εκχυλίσματα φυτών
- Προϊόντα αρτοποιίας, ζαχαροπλαστικής, ζαχαρώδη παρασκευάσματα ή προϊόντα μπισκοτοποιίας
- Γόμες και ρητίνες φυσικές.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Γεωργικά προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1

- Χορτονομές
- Αιθέρια έλαια.

▼M2

- φελλός
- βαφικός κόκκος (ακατέργαστο προϊόν ζωικής προέλευσης).

▼M3

- Άνη και καλλωπιστικά φυτά.